

Ca-Nostra

*** ANY SETÈ.—NÚM. 307 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 9 D'ABRIL DE 1914 ***

SACRIFICI

Lo sacrifici del Calvari salvà al món, la seua mística reproducció de la Missa, ha de salvar als homens, i és

sempre la santificació de la Iglesia. La fecunditat de la Iglesia prové tota del sublim sacrifici, i estam segurs de veure el dia en que hi haja més sacerdots, qui ab gran caritat celebrin la santa Missa, i farà lo dia de major fecunditat de la Iglesia. Totes les forces externes de zel apostòlic, reben la eficacia del gran sacrifici de la Missa. Lo zel apostòlic que salva les ànimes, és aquell riu d'aigua de vida, clar com un cristall, que Sant Joan, com refereix en l'Apocalipsis, vegé que exia del trono del Anyell diví, i feia fructificar aquells arbres misteriosos, perquè lo sacrifici del Anyell és la font de les benediccions divines sobre el llinatge humà.

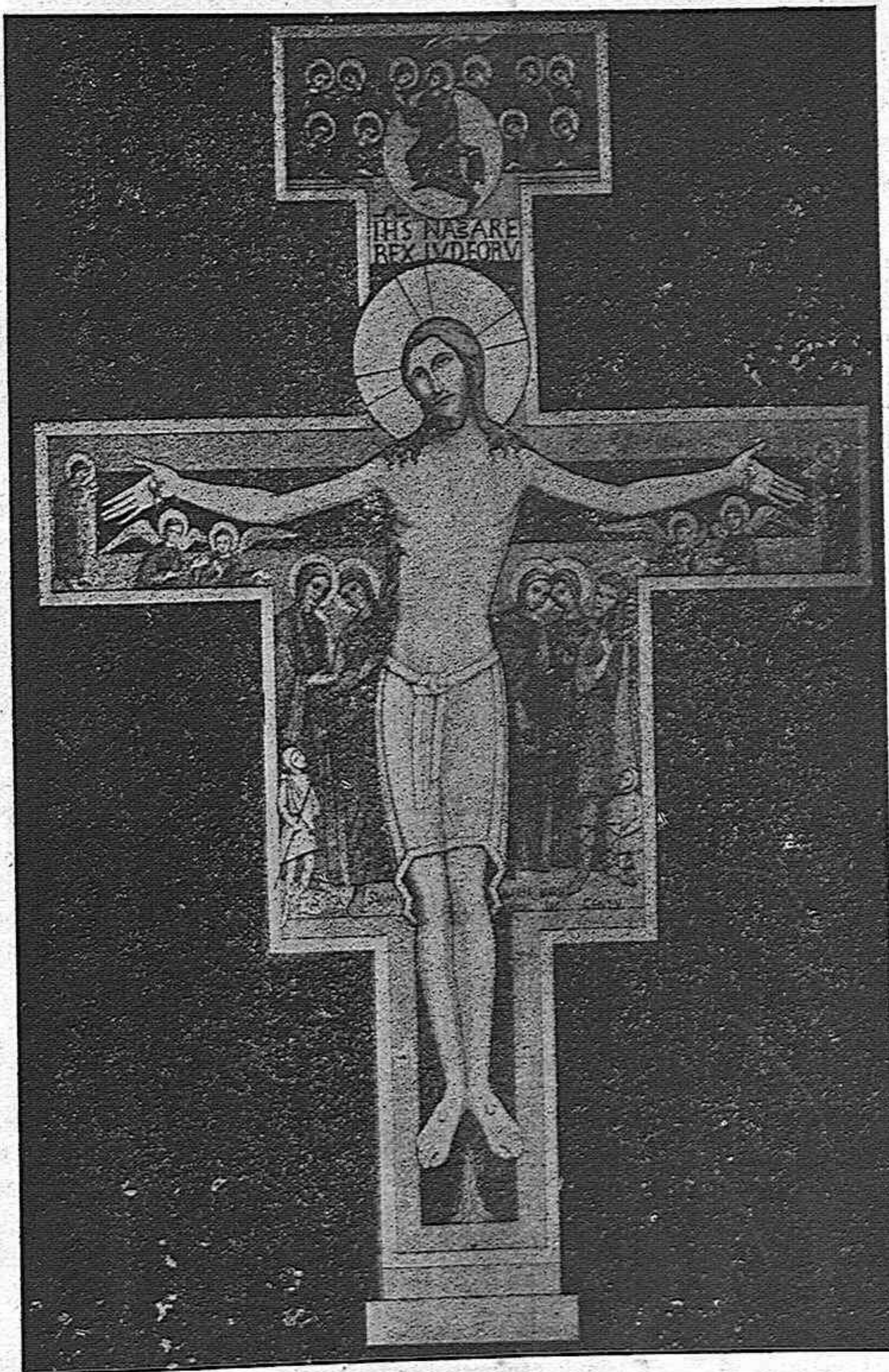
Joseph, Bisbe de Vich.

LA SANG DIVINA

Sensa'l tribut de sang no volgué esborrar Deu la sentència de reprobació dictada contra'l llinatge humà pel pecat del primer homo. Però la sang de les víctimes terrenes no podia rentar la negra marca del pecat.

Era necessaria la sang d'una Victima divina, que, portant sobre seu els pecats de tot el món, oferís al Eternal una reparació condigna. I la Victima fou Jesús.

L'Homo dels dolors aparegué en mitj de nosaltres, pujà a la montanya del sacrifici, i la enrojà ab la seva Sang. La sang del Homo-Deu redimí al humanal llinatge.

RETAULE D'UNA IGLESIA D'ASSIS QUE, SEGONS UNA TRADICIÓ FRANCISCANA, ES EL METEIX SANTCRIST QUE PARLÀ A SANT FRANCESC, QUANT, EN UN SENTIT SIMBÓLIC, LI MANÀ QUE REEDIFICÀS LA SEVA CASA RUINOSA.

Del divinal Sacrifici del Calvari n'hi ha una reproducció incruenta en l'altar catòlic, en el Sant Sacrifici de la Missa. I la Sang divina se'ns aplica per medi dels Sagraments, i especialment per medi de la Sagrada Comunió.

El recort de la Sang divina ens mostra bellament enllaçats tots els misteris de la Fé i desfà tots els errors moderns, perquè es la Sang del Verb di-

vi encarnat en el sí de una Verge puríssima per la redempció del món, i en Ella hi veim destruït el *racionalisme*, amb l'indiferentisme, materialisme i positivisme dels nostres dies.

El misteri de la Sang divina arranca del nostre cor el *sensualisme* impur, que posa la destinació final del homo en la terra miserable, i eleva els nostres afectes cap al cel per medi de l'*Esperança*, fundada en els mèrits de la Sang de Jesucrist.

La contemplació de la Sang divina desterra de la nostra vida pràctica la plaga del *egoisme* actual i fa florir exuberant de vida l'heroisme de la *Caritat* cristiana, que s'enmiralla en l'*Espós de Sang*, qui la derramà tota per la humanitat ingrata.

La Sang divina és la síntesis de la nostra *Fe*, el germe de la nostra *Esperança*, l'estímul de la nostra *Caritat*.

Fora de la Sang divina no és possible la salvació del homo, ni en la veritable regeneració del món.

Els moderns redemptors de la societat somien tots els dies nous projectes per millorar la condició del poble, inventant mil fantàstiques utopies d'igualtat i de una ridícula emancipació de la dona. Obliden l'únic medi de regeneració; no pensen que so-

bre la dona i sobre l'homo, sobre'ls grans i sobre'ls petits, sobre'ls súbdits i sobre'ls monarques resplandeix igualment una Sang redemptora, que fa als uns dignes de respecte i veneració pels altres.

Que no s'esborri mai aquesta marca divina del front del poble, que's dexi resplandir sempre amb tota la potencia de la seva llum, i la Sang de Cristo estalviarà la Sang dels Reis, estalviarà la sang dels pobles, estalviarà la sang que s'ha vessat i es vessa en la multitud de crims i revoltes que taquen la historia de la humanitat.

S'estalviaràn certament rius de sang humana, s'estalviaràn torrents de llàgrimes quan la Sang de Cristo sia privada i publicament reconeguda i venerada.

* *

En la solemne commemoració del august Sacrifici del Calvari, agraiguem, lectors cristians, l'immens benefici de la redemptora Sang divina; apliquém-nos-la sobre tot per medi de la recepció freqüent de la Eucaristia i de la assistència devota al Sant Sacrifici del altar, i purificada ab Ella la nostra consciència, treballém en la mida de les nostres forces, per a que la Sang divina purifiqui la consciència dels germans extraviats.

Joan Lladó, Pvre.

JERUSALEM

*Jerusalem augusta, sagrari del recort,
qui tens la vida escrita dins la paraula Mort:
qui ab ànima tranquila penetra tes murades,
al evocar tes glories y tes dolors passades,
aquí, dins el silenci de ton ombriu recés,
sent lo queno pot dirse, ni sentirá en lloch més.
¡Jerusalem sagrada, tan trista y abatuda!
si fores la culpable, també fores volguda
del fill de Deu, y feres plorar sos ulls divins.
Un jorn ta llum vibrava d'hossannas argentins;
mes ¡ay! prest s'enfosquia de l'ombra del Cal-*

(vari...

*Dins tu, jo m'he amarada d'un aire solitari
y he cullit per tes vies un bàlsem de dolor,
tes vies, batejades ab sanch del Redemptor!
Mon cor que hi sent el rastre diví de sa ten-*
(dresa,
roman al Sant Sepulcre com una llantia ence-
(sa...
*y l'ànima esmoguda jamay t'ha d'oblidar,
¡Jerusalem augusta, qu'axí la fas plorar!..*

MARIA ANTONIA SALVÀ.

GÓLGOTHA

(Dins la Basilica del Sant Sepulcre)

La Basilica es un caos de santuaris, de rites y de sectes... El pelegrí's pert dins aquest aluvió de rasses y de recorts.

Ja no sé prestar atenció ni als vestigis imperials de Santa Helena, ni a la romànica construcció de les Creuades.

No més detalls, tradicions ni ressenyes: l'esperit vola a recullirse demunt el clivell d'aquesta roca, la roca del Calvari!

Voltes com les d'una cripta ombregen aquest turó: una policromia de llanties sempre hi escampa crepuscle de misteri.

Com una flor de passionera, una llantia moradencia tremola devant la cara del Crucifici: ella eclipsa lo restant de tal paratge.

No hi sé observar la riquesa d'ornaments y candelabres; ni les figures de Maria y'l Dexeble, revestides d'argent, a la faysó de Bisanci.

Prostrat aquí, no sé veure més que la fosca: no sé escoltar més que'l silenci.

Un silenci ahon vibren les set paraules del Deu Crucificat: una fosca que's el dol del univers per la mort del Fill del home...

Oh! les centuries retrocedexen, l'edifici s'esfuma: se fa sentir la gran hora del temps demunt el Gòlgotha.

Presa del terror, ja s'allunyà la gentada qui escarnia...: sols roman al peu de la Creu l'heroisme de la tendresa.

Pontificant en l'agonia, Jesús té'ls brassos oberts per abraçar y benehir: immòvil, en Creu, sembla midar l'infinit de la Justicia y de la Misericordia.

Son alè inspirant fa estramir les columnes del cel: remou les entranyes dels abismes.

Sa derrera convulsió fa esquexar a lo lluny del vel del Santuari: son últim clamor bada les portes eternals.

Ell inclinà son cap per morir... y fa tòrcer la carrera dels sigles, fa encorvarse'ls imperis.

Entrega sa vida al òscul de la mort; y se besen reconciliats el cel y la terra.

Silenci... tenebres... misteri... Ja no perceb mon esperit rès d'aquí defora.

No més sent gotejar com una pluja de tendresa sens fi: gotejar la sanch de Jesús y les llàgrimes de Maria...

Ah! que s'amarí'l cor d'aquesta pluja: aquí, demunt el clivell de la roca la roca del Calvari.

Sobre la penya clivellada pel gran terratrèmol, que s'esberli'l cor sota'l misteri de la Creu!

MIQUEL COSTA Y LLOBERA.

EN PERIQUET

(Acabament)

Carta de son pare d'en Periquet.

L... diada de Pasco de Resurrecció.

Reverent Pare: Amb gran dolor he de comunicar a vosté la noticia de nostra desgracia...

Nostro angelet ja no viu...

En Periquet, el fiet de la meva ànima ja no està amb noltros... ..ès mort.

Durant un mes sencer ha sufrít un vertader martiri; sens una quexa, sens una impaciencia, tal com sufren els Sants.

El señor Rector cada dematí li duia el Bon-

Jesús; aquesta hora era l'hora esperada per ell entre totes les hores; l'hora del cel. Quant sentia el trepig del sacerdot en l'escala... nostro angelet se transfigurava. Hi havia en sos ulls una visió anticipada de Deu, que li durava tot lo dia. Sempre qu'entrava dins son quarto el trobava resant el rosari. Si li deia que descansàs un poc contestava: «Descans parlant amb el Bon-Jesús.—¿I de que li parlas?—De vos.»

En la setmana del dia qu'havia d'esser el darrer de sa vida, sa mare digué que comensaria un'altre novena per conseguir del cel la gracia de sa curació, pero ell plorant li digué: «No, mare, no vulgueu que no muira, vull mori per convertir a mon pare!»

I morí... el Dijous Sant demati.

Na Catalineta acabava de fer sa primera comunió; en Periquet li donà un llarg abràs i se preparà éll també per sa derrera. El Senyor Rector entrà duguent el Sant Viàtic; en Periquet amb un goig celestial, amb les manetes juntes s'ajonellà demunt el llit...

I llavò me demanà perdó per totes llurs desobediencies. Jo volia dir-li: «No, fill; tu ets qui m'has de perdonar...» pero les llàgrimes m'aufeaven.

Sa mare, en Juan i na Catalineta ploraven com jò; el senyor Rector plorava també; en Periquet se mostrava seré i consolava a tothom.

L'agonia comensà quan les campanes feien senyal per l'Ofici.

Hi hagué un moment en qu'en Periquet semblava cridar-me vaig acostar m'orelle a sos llavis i petit digué: «Adeu, mon pare... fins an el cel; per vos...» I exalà el darrer suspir... estrenyent entre les mans el rosari de la Santa Missió.

Tot d'una qu'hagué mort la cara d'en Periquet se tornà hermosíssima com si reflectàs un raig de llum celestial... Aquell cosset, tan purificat per el sufriment, escampava dins el quarto un aroma de pau que no's pot dir.. Sonreia... vaig creure qu'els resplandors de la gloria se retrataven en aquex engelet de qui jo no era digne.

I axí, jo que hi havia més de vint anys que no feia oració ni creia... vaig caure de jonolls devora el llit aont descansava el meu filllet...

Vaig fer oració... vaig plorar, no per éll sino per mi. Vaig demanar perdó a Deu... ¡Que d'avergonyit estava al veurem tan miserable... devant aquell còs del meu fill tan gran!.. Me sentia indigne d'abraçar les despulles mortals d'aqueix angelet, jo pecador, digne de l'infern.

Ja no vaig poder tolerar més el pensament d'estar an el seu costat, devora son llit, en tant trist estat... Sentia la vergonya que'l dia del judici sentiràn els condemnats devant la puresa infinita. Vaig sortir per cercar un sacerdot; vaig fer confessió general de tots mos pecats. Tan sols llavò me vaig sentir manco indigne d'estar devant mon fill i d'abraçar-lo.

Dormia amb son vestit de primera comunió, revoltat de flors...

L'acompanyarem al cementeri el Dis'apte Sant dematí, quan les campanes tocaven a gloria.

Allò semblava més bé un triónt qu'un enterro; tots els nins del poble hi anaven amb son vestit de primera comunió; jo plorava, pero llàgrimes més de goig que de tristor; un goig nou, ple de dolça pau i consòl...

Pare, mos encomani a Deu a tots, a mi sobretot, perque siga manco indigne d'aquell an aquí jo havia tan sols donat la vida del cos i me tornava la vida de l'ànima.

Capità D'Airelle.
Per la traducció.

M.

Cant de la senyal de la Creu

—*Creu triomfal,
impera!*

*¡Sigues la nostra senyal;
sigues la nostra bandera!—*

*Vetlla'ns a la nit
al capçal del llit;
siga'ns una guia
pels treballs del dia;
obre'ns bon camí
per després de nostra fi.*

*¡Tha de veure el món
sobre'l nostre front,
signe de victòria,
preu de nostra gloria!
Them de dû en el cor,
que ets la clau d'un gran Tresor.*

*Treu del món ingrati
el baf del pecat;
omple nostra vida
d'olor exquisida,
Tu que encara dus
bon aroma de Jesús.*

—*Creu triomfal,
impera!*

*¡Sigues la nostra senyal.
sigues la nostra bandera!—*

JOSEP PARADEDA PVRE.

INVITACIÓ

JESÚS HA MORT I JESÚS ERA DEU..... Tres hores sublimes han passades amarades de sang i d'ensenyanes divines. Parucs y tremolosos furen calvari avall els jueus, perseguits son crim espantós. Allà dalt Maria Magdalena afegeix estrofes an el poema d'amor abraçada a la Creu. L'apostol Joan aturadit i cap-baix viu sense esperit y son cor diu abisme tenebrós. Maria, aquella verge que cap màcula ha enterbolit, ni instant de la seva existencia, la seva ànima, està dreta, freda més que'l foc, però és més forta que'l dolor.... El cel s'endola, les aus fugen i la terra tremameix. Jesús ha mort i Jesús era Deu.... Sigles i més sigles han passat desde'l dia memorable de la nostra Redenció i l'Esglesia conserva en sos colors primitius aquell color que pintà l'amor de nostre Deu per mirar l'home del pecat. Cada any els misteris del calvari se renoven. El martiri d'un Deu humanat il·lumina terra de nous resplandors; i l'Esglesia viu plena amb gemecs inspirats; i ens parla de gran desolació amb llenguatge sublim i cor prontament enten just entrant en un dia de la diada del divenres Sant. Quina impressió més fonda!... I... ¡quin misteri desgavell! Els altars queden núus, desolats de ses blanques i simbòliques estrofes que'n va endiumenjarien aquelles pedregades aont la víctima no s'ha d'inmo-

lar. Les piques d'aigo beneita seques, axutes. Les genufleksions suspeses i com abolides. Les llànties romanen totalment apagades; fins i tot la llanti amiga del Sagrarí aquest dia no està encesa. I el Sagrarí niu d'ànimes enamorades, consol deis cors afligits, també roman abandonat; uberta de bintanample la porteta misteriosa que tot l'any s'es tenguda tancada amb tant d'esment. Per això onades de fredor, fosques de tristesa i silenci de mort umpl la casa Santa per tot arreu, donant-l'hi aspecte de sepulcre gegantí... És que Jesús ha mort i Jesús era Deu.

Desolat amb sobrenatural desolució se mos presenta el calvari el dia que Jesús morí. De la mateixa manera amb el meteix es-

CORONACIÓ D'ESPINES—MISTERI TALLAT EN MARBRE DEL ROSARI MONUMENTAL DE NONSERRAT.

perit i seguint les peljades de son Mestre i Espòs veim a l'Esglesia quan renova aquest misteri. Mes s'hi sent un buit. Just ran de la Creu falten Maries que, com les del Calvari, plòrin i acompanyin a Jesús. A qui partany tal gloria? És bo de veure que a totes les cristianes, pero en lloc preferent a ses Maries de los Sagraris Calvaris. Elles son les elegides per umplir lo que manca a la Esglesia per que sia acabada la reproducció del drama de la ingrata Jerusalem. Elles són les cridades per agombolar a Jesús quant cridi *Sitio*; m'abrassa sed d'amor.

Ni un temple, ni una creu e-hi deu haver que estiga horfa de Maries, ni un chor de Maries que no vessi tendresa per Jesús.

Aquesta alta missió és ben digna d'esser envejada dels angels. Aquesta obra sublim

té per model les Maries dels temps primer.

Abaurem el nostre ser amb l'esperit de la Esglesia. Aradosant-nos baix del arbre de la Creu; i caminem cap el sepulcre esperant la diada xalesta en que amb un esclat d'alegria Cantem: ¡gloria! ¡resurrexit! ¡Alleluia!

CATALINA PALLISER.

Palma divenres Sant—1914.

Per la "Lliga del Bon Mot,"

APLEC D'INCA

REUNIÓ

Diumenge assistirem a la reunió que tengué lloc a la Rectoria per tractar de la organització del *Aplec* contra la flectomia que la *Lliga del Bon Mot* celebrà a Inca. Hi verem seguit del Sr. Cura-Ecònomo el Sr. Balle, el Sr. Cornell, D. Jaume Vidal, Notari, D. Domingo Alzina, Propietari, els secretaris judicials D. Pere J. Serra i D. Miquel Sampol, molt de clero i distingides persones de la societat inquera. Entre'ls reunits reinà gran entusiasme per aqueix acte de cultura i sanament moral. L'Amon Bartomeu Fiol oferí la plaça de Toros per fer-s'hi l'*Aplec* que fouc acceptat pel Sr. Ecònomo i per tots.

JUNTA ORGANISADORA

Explicat pel senyor Ecònomo l'objecte de la reunió se anomenà una Junta Organisadora en facultat de poder-la exemplar, si li convengués, quedant definitivament constituïda en lo següent personal.

Mossen Tomás Mora, Organista de la Parroquia; D. Pere d'A. Mulet, Ministre de la Tercera Orde; Mestre Ramón Reus, regidor del Ajuntament; D. Miquel Pujades, Missè i President del Centre Maurista; D. Joan Pieras, President del Circol d'Obrers Catòlics, Mestre Bartomeu Fiol i el Director de CA-NOSTRA En Miquel Durán que actuarà de Secretari.

Tota la correspondència, idò, en lo que se refereix a l'*Aplec*, deu esser enviada a la Redacció de CA-NOSTRA.

ENDEVINAIA

La endevinaia que publicarem dissapte cridà molt l'atenció de nostros llegidors: A les 9 del vespre del meteix dia el Sr. Batle rebé una carta del Metge D. Sebastià Amengual molt devot a la *Lliga del bon mot*, donant la solució de nostra endevinaia amb aquesta frase

PARLAU BE SI US PLAU

Pocs minuts després D. Antoni Riera, Metge també, presentà al Sr. Batle la meteix solució, essent aquests dos senyors els qui han guanyat el premi oferit per haver estat els primers en donar la solució.

També han endevinada la solució D. Mi-

quel Pujadas, Missé, i D. Pere Vidal, Sargent; i molts d'altres l'han bollada.

Ara estan brodant la gorra dels nostros repartidors amb el lleter *Parlau bé si us plau* sabeu que hu seràn de maques pel seu significat. Com hauràn pogut comprendre nostros lectors, nostra endevinaia tenia l'intenció de fer propaganda del bon parlar; i creim seria de molt bon afecte i de gran eficacia que tots els nins d'Inca duguessen la gorra amb aquesta o semblanta expressió.

Sabeu que heu seria de polít i significatiu si el dia de nostro gran *Aplec*, no més vessen per nostros carrés atlots que duguessen a les seves gorres o capells «Parlau bé si us plau» «No flectomeu» o coses per l'estil.

Noves d'Inca

SOBRE'L PRESENT NÚMERO— Amb motiu de dedicar aqueix número a la commemoració de la passió i mort de nostro Salvador, hem adelantat la seva sortida. Tal vegada qualcú estranyarà que lo il·lustrem en copies de figures de fora Mallorca quant en nostra terra n'hi ha de tant venerandes. És que nostra Administració no dispòn de recursos per fer clixés nous i el Sr. Director de «El Apostolat Franciscà» ha tengut la amabilidad de dexar-nos els que insertam, de lo qual en restam agraïts.

ELS SEMBRATS—No's sent parlar d'altra cosa que de la sequedat de nostros camps. Les aigos tardanques del hivern foren lo suficient per fer nexer els sembrats; però no hu seràn per fer pujar l'anyada. Els vents que fé dins el Mars secà el sembradiu i faltant-los les aigos primaverals los faltará l'humitat per poder pujar l'espigada, així és que ja es comença a desesparar del esplet dels baixos.

No be hem sortit del hivern i an els pous, ja torna sentir-se estrenyadat d'aigo; i per temor de lo que puga succeir, veim que an els aiguers que carreguen a sa font los han tatxat els viatges. Deu s'apiat de nosaltres.

DESTÍ—Hem tengut el gust de saludar el Sargent de la Guardia civil D. Gabriel Nadal, que és estat novament destinat a Inca per retgir aquesta comandancia.

Sia benvolgut entre nosaltres.

REPARTIMENT—Tots els vespres una Junta repartidora trebaia de bò per veure si aviat estarà enllestít el repartiment general del impost de la Supresió de consums.

Aquest setmanari se publica amb censura eclesiástica.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	144'00	al quinta.
Blat	a	19'50	la cortera.
Xexa	a	20'50	id.
Sivada	a	10'50	.
id. forastera	a	09'50	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	15'50	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de	00 a 00	l'arrova
Garroves	a	00'00	
Safra	a	3'00	s'uns.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Dimecres morí a una edat avensada D. Sebastià Palou pare de nostro estimat amic Mossen Antoni Palou. Rebé els sagraments i la bendició apostòlica amb edificant fervor.

Anit passada se verificà el portament del seu cadàver an el Cementeri en creu a'çada i molta de concurrencia.

La tercera festa de Pasco, o sia dia 14 a les 10, es celebrarà i els funerals en sufragi de la seva ànima.

Donam nostro afectuós condol al bon Sacerdot i demés familia per la pèrdua d'un ser tant benvolgut, tot adreçant fervoroses pregaries an el cel per l'etern descans de l'ànima del difunt.

Enquadernacions

En nostros tallers ne feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

FESTA DEL PANCARITAT

dedicada a Nostra Senyora de Lourdes an el Oratori de Santa Magdalena del Puig d'Inca.

El diumenge del Àngel, dia 19, a les 8 i mitja del matí missa, de comunió General per tots els feels que hu demanin.

A les 10, ofici solemne, cantant-se pel chor i poble la missa d'Angelis, predicant el M. I. Sr. Mossen Nadal Garau.

A les 12, repartiment d'arròs an els que presentin targeta.

A les 15, Tarde literaria-musical aont se cantaràn himnes a Santa Magdalena i a N. S. de Lourdes i es recitaràn poesias, discursos i diàlegs.

Al final del acte se adjudicaràn algunes sortis.

Les targetes per l'arròs costaràn 30 cèntims; i amb una panada un glop de vi que un s'en duga per derreria, se pot dinar com un cavaller.

LLIBRERÍA Carré de la Murta número 5.—Inca.

Dezentes Obres Rebudes

Obres Completes de Mossen Jacinto Verdguer, edició popular, volum III. MONSERRAT, llegendari, cançons, odes—60 cèntims..

EL GOBIERNO DEL MISMO—Ensayo de Psicología práctica por el R. P. Antonino Eymieu de la Compañía de Jesús traducido de la décima edición Francesa por D. S. P. Vicens y Marcó, con licencia, segunda edición. Precio: Ptas. 3'50.

HISTORIA ECLESIASTICA DE ESPAÑA—pr D. Vicente de la Fuente. Nueva edición aumentada por D. Vicente la Fuente con aprobación de la Autoridad eclesiástica, 6 Tomos.—Ptas. 36. (Ahora se da por 6 ptas.)

LOS MAS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES **SAN JOSE**

Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios=Corbateria=Bisutería=Mercería=Sedería=Laneria=Alfombras=Lencería=Géneros de punto=Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Corresponsal administratiu
a Inca: Miquel Duran.